

Obec Vlastibořice

OBCNÍ
ZPRAVODAJ
KVĚTEN-ZÁŘÍ
2016

E.T. hasič

01 *POČTVRTÉ OKOLO VLASTI 02 *SOKOL V BABICÍCH 03 *CYKLISTIKA 04 *JELENOVO LÉTO
05 *POZVÁNKY NA ŘÍJEN 06 *ÚSPĚCH DĚTÍ Z NAŠÍ OBCE 07 *RECEPT NA POVIDLA
08 *KRONIKA 09 *SDH VLASTIBOŘICE 10 *SOKOL / NOHEJBAL

Aktuální počet obyvatel v naší obci!

300

k 31. 10. 2016

ODPADY

Bioodpad

V jarních měsících byly v našich obcích rozmístěny kontejnery na bioodpad. Do dnešního dne jsme do kompostárny odvezli 38 kontejnerů s tímto bioodpadem. Chci tímto poděkovat všem občanům, kteří tento odpad řádně třídí. Za celé léto se v kontejneru objevilo pouze jednou něco, co do něj nepatří, jednalo se o dřevěné palety s kusy umělé hmoty.

Standa Bittner

Velkoobjemový kontejner

Velkoobjemový kontejner je aktuálně umístěn na Jivíně a otevírán je pravidelně každou sobotu mezi 11 a 12 hodinou. Od měsíce srpna je přísně zakázáno do kontejneru vhadzovat staré pneumatiky a železo, pokud kontrola na skládce tyto věci v kontejneru nalezne, bude celý náklad vrácen zpět. Od poloviny měsíce října bude kontejner převezen do Sedlístěk.

Životní jubilea

V červnu oslavil pan **Vladislav Horák 85 let** a **Jan Hobelant 80 let**.

V měsíci červenci paní **Jana Svobodová** oslavila **70 let**. V září oslavila paní **Jarmila Trojánková 70 let**, pan **Jiří Sluka 80 let**, paní **Jana Jírová** oslavila **75 let** a paní **Valentýna Pačesová** oslavila **80 let**.

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 31. 8. 2016

Daňové příjmy 2.452.530,48 Kč
Nedaňové příjmy 1.208.866,28 Kč
Kapitálové příjmy 377.460,00 Kč
Přijaté transfery 190.664,00 Kč
Příjmy celkem 4.229.520,76 Kč

Běžné výdaje 4.289.730,37 Kč
Kapitálové výdaje 2.252.981,90 Kč
Výdaje celkem 6.542.712,27 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil
k 31. 08. 2016 3.464.422,85 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil
k 30. 04. 2016 7.009,22 Kč

Celkem 3.471.432,07 Kč

Informace z evidence obyvatel k 31. 8. 2016

Přihlášení k TP

Čížek Jan
Jivina 48 (21. 6. 2016)
Čížek Albert
Jivina 48 (15. 7. 2016)
Jirglová Jitka
Jivina 50 (31. 08. 2016)
Jirgl Radovan
Jivina 50 (31. 08. 2016)
Jirglová Elen
Jivina 50 (31. 08. 2016)
Houžvička Vojtěch
Jivina 50 (31. 08. 2016)
Houžvička Tomáš
Jivina 50 (31. 08. 2016)
Pechová Kristýna
Vlastibořice 69 (5. 9. 2016)
Pechová Tereza
Vlastibořice 69 (5. 9. 2016)
Pecha Jakub
Vlastibořice 69 (5. 9. 2016)

Narození

Sluka Adam,
Vlastibořice 71 (07. 07. 2016)

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané,

rád bych vás informoval o aktuálním dění v obci. Jako velice zajímavá zpráva na úvod mi přijde informace o aktuálním počtu obyvatel v naší obci. 300 trvale žijících obyvatel je velice zajímavé číslo, v porovnání s počtem obyvatel např. 1. 3. 2013, kdy měla obec pouze 243 obyvatel. Za připomenutí jistě stojí zaznamenané minimum, rok 1991 a pouhých 197 obyvatel, naopak nejvíce obyvatel měla naše obec v roce 1890, a to rovných 600 trvale žijících obyvatel. Abychom se dostali na polovinu maxima, zbývá ještě 98 nových obyvatel.

Martin Beksa
starosta

Úvodní text můžeme ještě rozvést informací o konaném čtvrtém vítání občánků, které se uskutečnilo v neděli 11. září za krásného slunného počasí. V minulých letech jsme vítali maximálně šest nových občánků, letos nám již počet nově narozených dětí stoupl na osm. Nejmladším občánkem je nyní Adam Sluka (2 měsíce), následuje Nina Ledabylová (6 měsíců), Ondřej Zeidler (9 měsíců) – všichni z Vlastibořic a Elena Perglerová (10 měsíců) z Jiviny. Dále pak roční František Hozdecký z Vlastibořic, Šimon Brož a Albert Čížek z Jiviny a Daniel Samek ze Sedlíštěk. Překročíme příště dvouciferné číslo?

Dále bych rád připomenul aktuálně diskutované téma rušení nočního klidu. Nově schválená novela zákona o přestupcích č. 204/2015 Sb. s účinností od 1. října 2016 stanovuje jasná pravidla k této problematice. Připomenu pouze, že doba nočního klidu je nově zákonem stanovena jako doba od 22 hodiny večerní do 6 hodiny ranní. Za rušení nočního klidu lze považovat takové projevy fyzických osob v době nočního klidu, které jsou způsobitelné porušit nebo ohrozit občanské soužití a veřejný pořádek. Typicky se jedná například o hlasité projevy, reprodukovanou či živou hudbu, nebo způsobování hluku jinou činností. Pokud tedy plánujete soukromou či veřejnou akci, která by mohla způsobit rušení nočního klidu, informujte o tomto záměru obecní úřad v dostatečném předstihu.

Nově zařazenou investiční akci, kterou bychom měli ještě letos realizovat, je oprava veřejného rozhlasu, zejména úsek Vlastibořice – Sedlíšťka. Takřka naráz uhnulo několik železných sloupů podporujících kabelové vedení rozhlasu podél komunikace do Sedlíštěk, kde nyní rozhlas nefunguje. Bylo zadáno zpracování pasportizace rozhlasu v celé obci a nyní řešíme rozsah rekonstrukce celého systému rozhlasu. Zároveň bylo zamítnuto technické řešení bezdrátovým způsobem jakožto neefektivní a provozně drahé. Uvažováno je tedy i nadále řešení klasické, drátové, ideálně uložené v zemi.

V měsíci srpnu byla dokončena poslední etapa oprav komunikací v obci, a to v Sedlíšťkách. Věřím, že se nyní povedlo opravit většinu výmolů a poruch povrchů obecních komunikací. Pochválit také musím krajskou správu silnic, že reagovala na mé urgency, a že došlo k opravám i na silnici krajské.

Stále také čekáme na informace o podaných dotacích, zatím nejslibněji se jeví podaná žádost o dotaci na revitalizaci rybníka v Sedlíšťkách. Podrobnější informace naleznete v zápisech z konaných veřejných zastupitelstev obce. Stále také platí pořadí plánovaných investičních záměrů, které se budeme snažit postupně realizovat.

Hezký podzim!

Počtvrté Okolo Vlasti

01

Obec /
Sokol

V polovině června se ve sportovním areálu u požární nádrže konal již 4. ročník rodinného sportovního odpoledne Okolo Vlasti.

Letos pro nemoc chyběl vítěz posledních dvou ročníků Radek Brunner, což závod značně zdramatizovalo. Najednou tu bylo 5–6 závodníků, kteří si brousili zuby na vítězství na hlavní půlmaratonské trati. Dramatický boj nakonec vyhrál David Pecina minutu před svým kolegou z ELEVEN TEAMu Zbyškem Lhotou, který třetího Josefa Vebera (LK Tatra Chodov) porazil o pouhých 12 vteřin. O kvalitě letošního ročníku vypovídá, že všichni tři závodníci překonali loňský traťový rekord, i když v obecné rovině mělo určitě na rychlejší časy vliv i letošní chladnější počasí. Traťový rekord padl i mezi ženami. Loňské maximum Anny Kudrnové překonalo hned pět běžkyň. S náskokem tři minut zvítězila Petra Eliášová před Štěpánkou Kozákovou a Kristýnou Hájkovou (SK Babice). Půlmaratonu se zúčastnilo 88 běžců a běžkyň.

Třetí doběhl šestnáctiletý Matyáš Tecl z liberecké Dukly. Mezi ženami s přehledem dominovala Janička Pekařová z TJ Turnov (ročník 2002!) před Julií Teclovou a Erikou Kohoutovou. Za zmínku stojí obsazení dětských kategorií: Náročného závodu se zúčastnilo 19 dětí ve věku od 9 do 17 let a ani ti nejmenší zdaleka neskončili na posledních místech.

Nejkratším závodem odpoledne byl dětský a charitativní Běh pro Terezu. Ačkoliv dětské kategorie samozřejmě mají své vítěze, specialitou tohoto závodu bylo, že v něm vyhráli naprosto všichni. Kompletní startovné spolu s dobrovolnými příspěvky závodníků na všech tratích se vyšplhalo na částku 12.650 Kč. Se „zaokrouhlením“ pořádajícího Sokola Vlastibořice nakynulo na konečných 15.000 Kč, které obdrží stacionář pro osoby s kombinovaným postižením Domov Tereza z Benešova u Semil.

Při předchozích ročnících si běžci v areálu vlastibořického koupaliště nejvíce pochvalovali skvělou atmosféru. Podle reakcí zúčastněných to vypadá, že i letos se podařilo vše cenné posunout ještě o stupeň výš, což nás, organizátory, nesmírně těší.

Nakonec se sluší poděkovat – obci Vlastibořice i místním hasičům a dalším obyvatelům, kteří ochotně pomohli, dobrovolníkům na občerstvovacích stanicích i jinde na trati, pivovarům Rohozec a Svijany za ceny pro dospělé, firmě Natur House za nádherné ceny pro děti, sklárně SpiderGlass Heřmanice za originální medaile a mísy a mnoha dalším sponzorům, bez kterých by to prostě nešlo.

Těšíme se zase za rok!

foto:

Pavel Kadlec
Zdeněk Mikula
Petr Horal
Lucie Koutníková

(další fotky na zadní straně obálky)

Dušan
Koutník

Letošní novinka, možnost kombinace půlmaratonu a krosu, na trať krosu přilákala i několik kvalitních půlmaratonců, a startovní pole se tak chvíli před startem rozrostlo na 55 závodníků. O osm sekund zvítězil čtvrtý muž z půlmaratonu Daniel Kupidlovský (Stodůlky) před neunavitelným Davidem

Umístění našich Sokolů a dalších místních účastníků:

Běh pro Terezu – 800 m – dívky 0–5 let:
Elenka Perglerová – 6. místo

Běh pro Terezu – 800 m – chlapci 0–5 let:
Ondra Zeidler – 5. místo

Běh pro Terezu – 800 m – dívky 6–8 let
Brožová Kateřina – 4. místo

Běh pro Terezu – 800 m – chlapci 6–8 let
Brzák Vít – 6. místo

Běh pro Terezu – 800 m – dívky 9–11 let
Anička Mikulová – 2. místo
Kačka Zajíčková – 7. místo

Běh pro Terezu – 800 m – chlapci 9–11 let
Luky Bittner – 6. místo
Filip Horal – 7. místo
Kuba Svačinka – 8. místo

Kros – 8 km – dívky 0–12 let
Ivanka Pacáková – 2. místo

Kros – 8 km – chlapci 0–12 let
Matyáš Koutník – 1. místo
Kryštof Horal – 2. místo
Matěj Čížmár – 3. místo

Kros – 8 km – dívky 13–17 let
Pavlinka Pacáková – 3. místo

Kros – 8 km – chlapci 13–17 let
Štěpán Zima – 2. místo
Daniel Mikula – 3. místo
Vojta Franců – 7. místo
Matyáš Franců – 9. místo

Kros – 8 km – ženy 18–39 let
Pavla Vecková – 3. místo
Hanka Mikulová – 4. místo

Kros – 8 km – muži 18–39 let
Jonathan Lund – 3. místo
Pavel Kratochvíl – 4. místo
Tom Tomčo – 6. místo
Vojta Pánek – 8. místo

Kros – 8 km – ženy 40–49 let
Lucie Koutníková – 4. místo
Jana Hartlová – 6. místo

Kros – 8 km – muži 40–49 let
Tomáš Hartl – 7. místo
Dušan Koutník – 8. místo

Kros – 8 km – muži 50–59 let
Martin Čížmár – 3. místo

Kros – 8 km – muži nad 60 let
Jindra Stárek – 1. místo

1/2maraton – 21,1 km – ženy 0–39 let
Zuzana Pôbišová – 13. místo
Tereza Koutníková – 19. místo

1/2maraton – 21,1 km – muži 40–49 let
Dušan Koutník – 7. místo

Sokol v Babicích

02 Sokol

Již tradičně jsme se o třetím zářijovém víkendu vydali na běžecké závody, které pořádá náš „spřátelený“ klub SK Babice. Letošní výprava byla asi největší v tříleté historii, a zcela určitě i nejúspěšnější.

Jako první byly na programu dětské kategorie.

V závodě na 300 m pro ročníky 2007–2009 obsadil sedmé místo **Kuba Svačinka**, osmý doběhl **Filip Horal**.

Nejnabitější byla kategorie pro ročníky 2005–2006, trať měřila 600 m. Děvčata zde naprosto zdecimovala „silnější pohlaví“, pokud by se výsledky vyhlášovaly společně, první chlapec by doběhl až na devátém místě! Nevím, jak si chlapci v budoucnu budete hledat partnerky, když vám tak snadno utečou!-) Ale zpět k výsledkům, které pro nás vyzněly velice dobře: Na šestém místě mezi děvčaty doběhla ve skvělém čase **Anička Mikulová**, až za ní pak doběhl druhý mezi chlapci **Máťa Koutník**. Bronzový stupínek vybojoval **Luky Bittner**.

V závodě na 900 m pro ročníky 2003–2004 nás reprezentoval **Matěj Čížmár** a skončilo to opět „bednou“. Máťa doběhl na druhém místě.

Dušan
Koutník

Největšího úspěchu jsme se dočkali na nejdelší dětské trati, 1200 m pro ročníky 2002–2000. Zde nás

reprezentoval **Kryštof Horal**, ročník 2005 (ano, Kryštofovi bylo 600 m pro jeho věkovou kategorii málo a přihlásil se do závodu pro starší závodníky). Krýša skvěle zúročil samostatný letní trénink a zvítězil rozdílem třídy.

Poslední z dětí, **Pavlinka Pacáková**, se nespokojila ani s dvanácti sty metry a přihlásila se přímo do hlavního závodu pro dospělé, 1/4 maratónu na 10.549 m, který doběhla na 30. místě v kategorii žen do 39 let v čase 1:13:01 jako jeho nejmladší účastnice.

V hlavním závodě dále náš Sokol reprezentovalo rodinné trio **Tereza, Lucie a Dušan Koutníkoví**. Terka ve stejné kategorii, jako Pája, obsadila 24. místo, Lucie mezi „starými ženami“ (40–49 let) výborné šesté místo, já jsem ve své veteránské kategorii skončil pátý.

Závod v Babicích je zvláštní tím, že se zde vyhlásují i vítězové speciálních kategorií, například nejrychlejší závodník s knírem, nejrychlejší závodník „na Krupičku“ (tj. bez trička, do půl těla) nebo nejrychlejší bosý běžec. Jelikož je Terka sice ambiciózní, ale hezké a slušně vychované děvče, nezbylo jí, než zout boty, a bosa na těžké trati vybojovat náš poslední úspěch, 1. místo v kategorii nejrychlejší žena bez bot.

Všem zúčastněným děkuji za perfektní reprezentaci a věřím, že další úspěchy na sebe nenechají dlouho čekat.

Prázdninové cyklovýlety

03 Cyklistika

V létě 2016 se nám, nadšencům cykloturistiky, povedlo zorganizovat dva krásné společné výlety na kolech do blízkého i širokého okolí. Zúčastnili se jezdci z Vlastibořic, Jiviny, ze Sedlíštek a nesmím zapomenout na Klůčky. Každá trasa byla předem nějak naplánovaná, ale počítalo se s tím, že vše se bude odvíjet od počasí i fyzických možností účastníků.

*Za nadšence
Martin Čížmár*

U prvního výletu v červenci byl cílem Hamr na Jezeře a tam se mělo rozhodnout dál, kam si až tróufneme. Po pauze na občerstvení jsme se na doporučení p. Stárka vydali po pěkné cyklostezce směrem k průřvě řeky Ploučnice. Můžu asi za všechny zapsat, že to stálo za to, byl to skutečně zážitek. Najeli jsme ca. 75 km a Ivetě a Lád'ovi patří náš veliký obdiv za výkony, které předvedli.

Druhý výlet v srpnu si vzal pod patronát Mirek a musím potvrdit, že to bylo opět, co se týče náročnosti a kilometráže, hodně fajn. Trasa měřila zhruba 50 km a vedla nás přes Sedmihorky, Rokytnici k rybníkům Vidlák a Věžák, dále pak směrem na Vyskeř a přestávku na společný oběd jsme si udělali ve Skokovech. Po domluvě se poté odjíždělo postupně směrem zpět do Vlasti, každým svým tempem, jak se kdo vzhledem k teplému počasí, které odpoledne nastalo, cítil, i vzhledem k dalším povinnostem, které na některé členy výpravy ještě čekaly. Domů jsme se dle průběžných informací vrátili všichni a to je to hlavní. K žádným ztrátám nedošlo, a tak se asi můžeme před příchodem zimy těšit na ještě jednu společnou akci.

Všem účastníkům moc děkuji, za mne mohou říci, že to bylo moc příjemné.

Okolo chalupy

04
Jelenovo
léto

200 km / 3 066 m převýšení (9:51 h) – První červnová sobota proběhla ve znamení dalšího ze série tzv. dlouhých závodů. Trasa vedla po méně frekventovaných kopcovitých silničkách srdcem Českého Ráje – Branžez, Trosky, Hrubá Skála, Trosky, Kozákov, Malá Skála, Sychrov, atd. Hlavní závod se jel na dva okruhy po 100 km, kdo ale chtěl, mohl jet jenom jeden. Trasa měla dvě místa na doplnění vody a byla bezvadně značena šipkami na silnici a velmi kvalitně propracovaný jednoduchý itinerář téměř vyloučil sjetí z trasy.

Na start v Přepěřích se staví hrstka odvážných, mezi nimi dvě ženy a dokonce jeden muž, který si koupil koloběžku předchozí den. Krátce po startu se od balíku odděluje tříčlenná skupinka (Ježek, Jelen, Dvořák), která nasazuje ostré tempo a ostatním se rychle vzdaluje. Na 15 km při průměrné rychlosti 24 km/h si říkám, jestli nemám trochu zvolnit, když kolegové jedou jen jedno kolo, takže dál už jedeme každý osamoceně.

Slunečné počasí doprovází krásné výhledy do kraje, kde právě vzlétá k nebi několik balónů. Krajina je provoněná nejrůznější směsicí kvetoucích rostlin a stromů. Z Hrubé Skály to sviští z kopce přes 60 km, ale táhlá nepříjemná stoupání ke Kozákovu rychle snižují průměr. Přichází kopec se 17% na Rotštejn, ekonomičtější je tlačit, síly ještě budou potřeba. Následují táhlá nenápadná stoupání k Suchým skalám

a kolem nich prudký sjezd na Malou skálu, kde je občerstvení. Od Jizery ale začíná přes Sněhov téměř 7 km dlouhý kopec, který má v krátké závěrečné části 17%. Odtud z Kopaniny následuje 8 km pohodový sjezd, cestou „dávám“ čtyři nechápající motorkáře, několik kol a auto. Kolem Sychrova je živěji a v dále před sebou vidím kolegu Dvořáka, kterého se mi na 70 km dokonce daří předjet, což mě v prvním kopci hned oplátí. Ještě pár zvlněných rovinek přes Žďár na Branžez a přes dva nepříjemné kopce do cíle. První kolo a průměr 22 km/h se mi zdá víc než slušné. Doplnění kalorií a hurá do druhého kola.

Jedu už trochu volněji, neboť soupeři jsou už téměř tři čtvrtě hodiny za mnou a je třeba si nadále užívat výletu. Je tepleji, takže je větší potřeba do sebe dostávat tekutiny. Zpestřením na trase je strkanice s různými turistickými cyklisty, na pozdrav ale kývou zpravidla jen silničáři. Protože už dnes jedu druhou dvoustovku, nějak víc si uvědomuji, o co je jízda na silnici (kde to pořád jede) lehčí, než v terénu (kde to většinou moc nejede). Únava už je ale trochu znát, protože se už nedokážu dostat do tak rychlého tempa, jako na začátku, nebo za mlada. Konečně cíl a s ním i úleva, že se konečně najím výborného guláše. Postupně ještě dojedou zbývající kolegové a já si mohu převzít cenu za vítězství –pekáč (úžasných) buchet.

Milan Jelínek
alias Jelen

Výsledky 200 km

1. místo Jelínek (SILVINI) 9:51 (4:32–100 km)
2. místo Štork 11:03 (5:10–100 km)
3. místo Trojan 11:17 (5:10–100 km)

Výsledky 100 km

1. místo Ježek 4:22
2. místo Dvořák 4:28
3. místo Žid 5:15
4. místo Zvonař 6:36
5. místo Horáček 6:56
6. místo Bouzek 7:34

Ženy

1. místo Lišková 5:54
2. místo Zvárová 6:46

Přejezd republiky sever – jih

04

Jelenovo
léto

370 km / 4800 m převýšení (20:35 h)

Poslední červencový víkend patřil nejnáročnějšímu letošnímu koloběžkovému závodu pořádanému u nás, který účastníky provedl napříč celou republikou ze Šluknova až do Vyššího Brodu.

Podmínka je jediná, cestou musí závodník povinně projet pouze dva kontrolní body, proto se u jednotlivců výsledná kilometráž, i z důvodu bloudění, lišila až o 61 km. Volba trasy je tedy jen na uvážení závodníka, který se každé dvě hodiny hlásí přes SMS koordinátorce. Tyto údaje jsou následně odesílány do sociálních sítí, takže lze jednotlivce sledovat v přímém přenosu. Doprovodné vozidlo s občerstvením (support) je také na zvážení každého účastníka. Odstartovat lze v průběhu 27 hodin libovolně a to především z důvodu náhlých klimatických změn. Letos se na start postavilo 24 odvážlivců – z tohoto počtu to byly dokonce 4 ženy. Ačkoliv měla být zcela jasná noc (dle Komořan i Norů), pršet přestalo až krátce před časným startem, kde si s největšími rivaly závodu (Pelc, Kulka, Čtvrtník) vzájemně přejeme hodně štěstí. Za zřetelného dusotu právě pořádané největší české technopárty kdesi nedaleko vyjíždím směrem na

Krásnou Lípou a Chřibskou, kde se mi (už takhle brzo) dvakrát za sebou podaří trochu zabloudit. Je krásný vlhký teplý vzduch, lesy jsou provoněné houbami. Zatím je na zdejší kopcovité teréně energie dostatek a ještě na třicátém kilometru u Kytlice mne doprovází teď už se vzdalující hrmot hlasité hudby. Mokrá silnice, po které se právě plazí asi jeden milion stotisíc slimáků, vyžaduje zejména na četných železničních přejezdech a rychlých sjezdech větší opatrnost. Také občas při sjezdech ve vesnicích plaším kočky, neboť si nechci tyto domácí mazlíčky hned po ránu nalepit na kola. Na 50 km je dle mapy krásná zkratka mezi pískovými skalkami. Na silnici je ale víc děr a makadamu, než asfaltu, skoro po tom nejde jet a tak se modlím, abych zrovna tady neměl defekt. Zdejší sevřená údolíčka drží stále příjemnou teplotu před avizovaným horkem. Dubá, Mšeno a drkotavé nepravdivé dlažební kostky u Vrutice připomenou loňský výlet Paříž – Roubaix. Následný první kontrolní bod v jedenácti hodin v Brandýse mi připomene, že právě startuje místní kolega Láďa na krosovém závodě u Harrachova, kde jsem původně nechtěl chybět. Nakonec zvítězil zdravý rozum (?), protože už mám asi měsíc vyhozenou klíční kost a natržený ramenní sval, tak přeci nepojedu takhle těsně za sebou dva závody, přestože mi to Richard Jisl parádně zatejšoval... Začíná se značně oteplovat a to vede i u mě ke značné konzumaci lepkavých ionťáků, po kterých si nemůžu ani odplivnout a tak je střídám

Milan Jelínek
alias Jelen

s rádlerem. Kolem Říčan je na rovinách docela peklný protivítr. Tady, na 150 km, se mi daří držet průměrnou rychlost naposledy těsně nad 20 km/h, ale odsud už vzhledem k únavě rychlost pomalíčku začíná nepatrně klesat. Sjíždím se zde s kolegou Čtvrtníkem, se kterým společně jedeme přes Týnec nad Sázavou, pohodička – půlka už je za námi, i co se kopců týče. Na euforii je ale ještě brzo, vyhrává se až v cíli a ten je ještě pekelně daleko. U Neveklova obdivujeme mohutný mnohasetletý památný dub u cesty a jedeme dál zvlněnou krajinou do Křečovic, kde nás čeká zdolání hlubokého Taxisova příkopu (neboť zde chybí most). Následují už méně frekventované silnice do Sedlčan, kde kolega zůstává na občerstvení. Je krásná viditelnost a zde si nějak víc uvědomuju malebnost české krajiny. Dostávám hlášku, že moji ranní rivalové jsou souběžně asi o 20 km vedle. Následuje druhý kontrolní bod v Týně nad Vltavou, polívka, těstoviny a převlečení reflexního oblečení i světel na blížící se noc. Jízdu kolem gigantického Temelína mi značně zrychlí hláška místního rozhlasu, že na „druhém bloku“ budou cosi opravovat. Ostatně, až do Budějic je tu tak pěkný asfalt, že by šlo jet i na bruslích. Průjezd velkoměstem je zdoluhavý, občasná stejně uvedená kilometrůž na cedulích po ujetí i větší vzdálenosti tomu nepřidá. Navíc chybné brzké odbočení a následná komplikovaná cesta směrem ke Křemži na objížďce a frézovaném povrchu přináší asi třičtvrtěhodinovou ztrátu. Do Českého Krumlova je to nějak dlouhé a z něj kolem Vltavy na Rožmberk přímo nekonečně. Rovina, zatačka, stopadesátá rovina – zatačka a konečně blížící se cíl ve Vyšším Brodě a s ním i úleva, že alespoň dnes už se kopat nohou nebude. Zdá se, že můj loňský vítězný čas nenasadil laťku nízko, protože letos byla překonána pouze mojí maličkostí, mistrem i vicemistrem světa...

Výsledky muži:

- 1-2. místo – Kulka + Pelc (350 km) 18:02 h
3. místo – Jelínek (370 km) 20:35 h
4. místo – Červenka (351 km) 21:43.

Výsledky ženy:

1. místo – Zvárová (368 km) 29:45 h
2. místo – Lišková (399,5 km) 34:17 h
3. místo – Kopecká (358 km) 40:02 h

05

Pozvánky na říjen

říjen

8.10.

Pozvánka na Strom Ultra Maraton

Pokud nepočítám neoficiální ročník s označením „nultý“, pak nás čeká 8. října pořádání 2. ročníku Strom Ultra Maratonu.

Trasa závodu měří 50 km a na běžce čeká zhruba 1 km kladného převýšení, přesto lze tento závod pokládat za jeden z nejsnadnějších ultramaratonů u nás. Letošní novinkou je možnost absolvovat „pouze“ klasický maraton, tedy vzdálenost o něco málo kratší, přesně 42,2 km.

Start i cíl bude v prostorách Kulturního domu, startuje se v 9:00, do cíle přímo v restauraci U zvonice budou závodníci dobíhat cca mezi 13. a 17. hodinou.

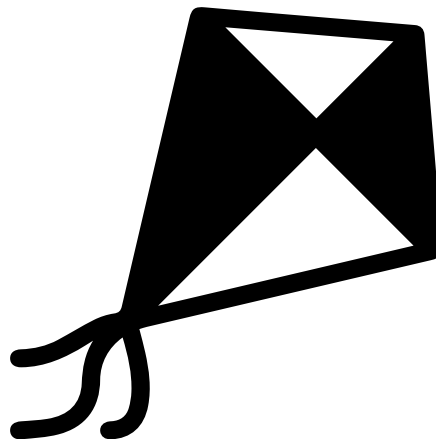
Pokud se právě necítíte na zdolání této výzvy, přijďte odměnit ultraběžce a ultraběžkyně potleskem a sebe třeba pivem, všichni fandové jsou vítáni. Tolik „bláznů“ pohromadě v naší obci jen tak neuvidíte, byla by škoda nechat si to utéct!:-)

Dušan Koutník

Drakiáda 2016

Sokol Vlastibořice a Jívina klub pořádají další ročník Drakiády na hrobce, tedy na nejvyšším bodě nad Jívinou. Zatím jsou ve hře tři termíny, a to vždy neděle. Záleží na předpovědi počasí a hlavně, jestli bude foukat. Drakiáda může být 1.10., 9.10., nebo 16. 10. 2016. Začínali bychom vždy ve 14 hodin. V týdnu před danou nedělí budou vyvěšeny plakáty a akce bude hlášena i místním rozhlasem. Vítány jsou všechny typy létajících draků. Odměníme všechny děti s draky a navíc majitele nejkrásnějšího draka domácí výroby a majitele nejdéle létajícího draka (jakéhokoliv). Letos nebudeme soutěžit o nejlepší domácí dobrotu, i když, samozřejmě, kdo bude chtít, může ke kávě přinést nějakou sladkost. Místo toho si uděláme podzimní ohýnek, takže si přineste buřtíky, brambory a jablka. Zajištěny budou teplé nápoje a studené pivo. Snad nám vyjde počasí. Těšíme se na krásné podzimní odpoledne.

Pavel Svačinka

21.–22.10.

Podzimní divadelní víkend ve Vlastibořicích

Sokol Vlastibořice Vás zve na celkově již 3. divadelní víkend ve Vlastibořicích. Tentokrát to bude víkend podzimní, který se uskuteční 21.–22. 10. 2016 v Kulturním domě. V pátek 21. 10. 2016 k nám zavítá DS TYL z Mnichova Hradiště. Tento soubor jsem oslovil na základě doporučení spoluobčanů, kteří shlédli představení v Mnichově Hradišti, a věřím, že se budete dobře bavit, a že divadelníky z nedalekého Hradiště překvapíme zaplněným hledištěm. V sobotu v 15 hodin jsou srdečně zvány děti i s rodiči na hudební pořad Karneval zvířat. Pořadem provází Dagmar Čemusová z Českého Dubu. Pokud se chcete malinko dozvědět, co vás čeká, můžete se podívat na stránky www.dagmarcemusova.cz. Doufám, že to bude příjemná změna, a že se děti něco dozví i z oblasti hudby. Pořad je vhodný pro všechny děti, které mají rády písničky. Takže pro všechny. A třetím víkendovým představením bude veselohra Královny. Těšit se můžete na u nás ve Vlastibořicích již tradiční divadelní soubor DS VOJAN z Hrádku nad Nisou. Představení začíná v sobotu 22. 10. 2016 v 19 hodin. Na večerní představení je jednotné vstupné 50 Kč. Na odpolední pořad děti zaplatí 30 Kč a dospělí 50 Kč. Přijďte se pobavit do divadla ve Vlastibořicích.

Pavel Svačinka

13.10.

Přijďte se s námi protančit k radosti

Žena je život –
Žena je tanec

Začínáme v říjnu

Každých 14 dní vždy ve čtvrtek od 18–20 hodin v KD Vlastibořice (např. v termínech: 13.10., 27.10., dále ověřte telefonicky)

- Budeme tančit
- Zacvičíme pár cviků jógy
- Naučíme se správně dýchat
- Uvolníme bolavá záda i duši
- Odhodíme starosti, budeme relaxovat a sdílet v kruhu žen

Velmi se těším na každou z vás.

P.S. S sebou:

- dobrou náladu, případně ochotu ji získat
- pohodlný oděv k tanci a cvičení (nejlépe sukně, šátek, příp. kytky do vlasů)
- podložku
- vodu

Blíže na tel: 775 607 493,
e-mail: herbastyl@gmail.com

S láskou Soňa Trsková

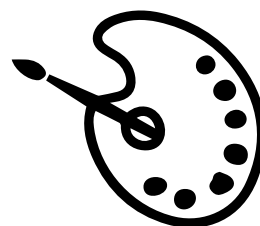
***Je-li radostná žena,
raduje se i její okolí***

06

Úspěch dětí z naší obce

v rámci Svatohubertské slavnosti
na hradu Valdštejn – téma „**Co se děje v lese**“ 2016

Městský úřad Turnov, odbor životního prostředí vyhlásil výtvarnou soutěž pod názvem „Co se děje v lese“. Do soutěže se přihlásilo 14 mateřských škol, bylo odevzdáno 162 výtvarných prací. Díla posoudila dvoučlenná komise – lektorka výtvarných dílen SVČ Žluté ponorky Turnov paní Bc. Lada Capoušková a lektorka kurzů pro děti a dospělé Muzea Turnov paní Mgr. Marta Havlíčková. Tyto lektorky vybraly z každé mateřské školy jednu nejlepší výtvarnou práci. Zároveň vyhodnotily mateřskou školu, která do soutěže dodala celkově nejlepší výtvarné práce. Byla navržena i zvláštní cena za nejlepší kolektivní práci.

**Před odbornou komisí nejlépe
uspěly i dvě děti z naší obce:**

Laura Pudilová, 6 let (výkres č. 108)

Základní škola a Mateřská škola Pěnčín, 463 45 Pěnčín 17

Tomáš Hozdecký, 6 let (výkres č. 124)

Mateřská škola Turnov, Bezručova 590, 511 01 Turnov

vítězové výtvarné soutěže

Modrá královna a recept na vynikající povidla, skoro bez práce

Letošní rok je tolik úrodný. Stále něco dozrává a plodí. Cítím opravdu velikou vděčnost, že mohu vnímat krásu a hojnost tohoto kraje. A co víc, že tu mohu žít, pracovat, odpočívat, radovat se, milovat všechno a všechny. Také stromy. Ráda k nim mluvím a objímám je. Musejí mít v sobě tolik moudrosti, když jsou tak dlouho na světě.

Mám silný pocit, že s námi stromy komunikují. Důkazem pro mě letos byla příhoda se švestkou, která nám roste na zahradě. Zkraje roku jsme pod ní s Martinem stáli a zvažovali její další osud. Jelikož už je stará, suchá, ani moc listů nemívá. Jen maličko plodů, které nikdy nedozrály – vždy spadly ještě zelené, protože je švestka neudržela. Nakonec jsme se rozhodli, že strom necháme žít.

A stalo se něco neuvěřitelného. Švestka, jako kdyby nás slyšela, a chtěla nám dát na vědomí, že tu ještě chce být. Zaplodila opravdu neskutečně. Jednak předčasně, jako první, snad o měsíc dříve, než ostatní švestky, a tolik plodů, že nám z toho šla hlava kolem. Denně bylo pod ní doslova modro. Nestačila jsem sbírat. Každý, kdo se tou dobou u nás mihnul, odcházel se švestkami. Také jsem jich spoustu proměnila na vynikající povidla.

Vím, že je letos hodně úrodný rok, ale tohle byl opravdu zážitek naprosto nečekaný. Děkujeme ti za něj, Modrá královno.

V jednom z rozhovorů se ptali mého oblíbeného Jaroslava Duška, jaký stručný a dle něj nejdůležitější vzkaz by pro lidi měl a on řekl: „Milujte stromy“. Tak ten vzkaz posílám dál...

Děkuji přírodě na sto tisíckrát za všechny její dary a krásu, kterou nám je umožněno vnímat.

Přikládám recept na vynikající povidla. Objevila jsem ho na internetu a vyzkoušela. Je téměř bez práce. Tak třeba se bude někomu dalšímu hodit.

*Mějte krásné dny!
S láskou Soňa Trsková*

Švestková povidla pečená v troubě

SUROVINY

2 kg švestek, 2 polévkové lžíce octa, 50 dkg cukru krystal, 1/2 čajové lžičky mleté skořice, 3 roztlučené hřebíčky, 4 polévkové lžíce rumu

POSTUP PŘÍPRAVY

Z této dávky jsou asi dvě velké sklenice o objemu 720 ml. Švestky umyjeme a vypeckujeme, dáme je na plech (plech s vyšším okrajem a vyložíme ho pečicím papírem, i okraje) a pokapeme je octem. Takto dáme péct do předehřáté trouby na 250°C na 25 minut. **BĚHEM PEČENÍ ŠVESTKY ANI JEDNOU NEMÍCHÁME!!!** Po uvedené době švestky posypeme 25 dkg krystalového cukru a dáme péct na 15 minut. Po 15ti minutkách švestky opět posypeme cukrem a dáme ještě na dalších 15 minut péct do trouby. A je hotovo... švestky by měly mít kolem sebe trochu šťávičky (pokud se vám zdá, že šťávičky je hodně, tak povidla nechte ještě o 5–10 minut v troubě déle), ale po vytažení z trouby je za chvíli ze šťávy hustý sirup. Povidla přelijeme do vyšší nádoby, přidáme skořici, roztlučený hřebíček, rum a vše důkladně ponorným mixérem rozmixujeme. Už během mixování povidla krásně zhoustnou a poté je hned přendáme do sklenic, zavičkujeme a do druhého dne otočíme dnem vzhůru.

V režii Anny Gleichové se dále hrály tyto hry: Svatba sňatkového podvodníka (1963), Milion za úsměv, Pension Belveder. Kromě toho se nacvičovaly estrády pro JZD – Vesele do zni. Po r. 1967 se hraje – Na letním bytě, Červený mlýn, Ta naše písnička česká a Zemský ráj to na pohled. Stále v režii A. Gleichové. Herci: B. Brožová, manželé Bretšnajdrovi, V. Linhart, K. Müller, L. Hartych, V. Jisl, M. Třešňák, E. Thořová, V. Mareš. V r. 1970 získal soubor nového režiséra Jar. Jirásko z Liberce, který pracoval v divadle F. X. Šaldy. Soubor se rozrostl o celou řadu ladých tváří. Od r. 1970 probíhala přestavba vlastibořického divadla. Akci navrhl a řídil Mir. Třešňák, člen divadelního kroužku. ONV přispěl částkou 400 000 Kčs. Stavba se prováděla v akci Z, hybnou silou celé akce bylo Jednotné zemědělské družstvo. Velkou zásluhu na tom měl tehdejší předseda JZD J. Beksa. V r. 1973–24. listopadu byl sál slavnostně otevřen a předán veřejnosti. V r. 1974 sehráli již ochotníci hru A. Jiráska Vojnarka a zároveň žádali ONV, aby jejich soubor mohl nésti jméno „Divadelní soubor Aloise Jiráska“. Požadavku bylo vyhověno a při představení bylo toto jmenování vedoucí kroužku R. Kvačkové předáno. S místními ochotníky si ve Vojnarce zahrál i Petr Bradáč z Radimovic. Souboru zůstal věrný a přivedl s sebou i svou ženu a bratra Pavla. Se hrou Vojnarka se vlastibořičtí zúčastnili přehlídky amatérských souborů libereckého okresu. V r. 1975 se hraje Lucerna se dvěma herci z Turnova – M. Hakenem a J. Hellerem (režie), mezi novými jsou učitel Jos. Kabát, Jana Bradáčová, Z. Kozderka a M. Tomášek. Hru Meridián režíroval M. Třešňák, v r. 1976 Muziky, muziky režíruje opět Jar. Jirásko. Do souboru je získána Marta Bělonožníková s manželem, který souboru dělá velmi pěknou scénu.

Vedoucí souboru je od r. 1976 Božena Brožová, Růžena Kvačková je kronikářkou souboru. V r. 1977 se hraje Šrámkovo Léto, v r. 1978 Muziky, muziky a Podskalák. Na ochotnické soutěži ve Frýdlantě předvedli hru Případ chirurga Platona Krečela a umístili se na druhém místě. Blanka Linhartová získala odměnu za pěkný mladý herecký výkon. Na II. krajské přehlídce ve Frýdlantě sehráli Perly panny Serafinky. Hra byla velmi kladně přijata publikem, méně porotou. Oceněna byla zvyšující se úroveň souboru. Od r. 1980 se ujímá režie Marta Bělonožníková, scénu připravuje M. Bělonožník. V r. 1980 jsou uvedeny hry: Daň zraní, Nepožádáš manželku bližního svého, opět s novými tvářemi – Jar. Johnová a Pavel Mizera z Pěncína. Ke dni dětí nacvičili pohádku Hloupý Honza, se kterou se zúčastnili Hradeckého podzimu a získali diplom za pěkné provedení. Ke 40. výročí úmrtí K. Hašlera se opět hrají Hašlerky – devětkrát opakováno. Od r. 1981 se tu pořádají divadelní bály. V r. 1982 nacvičili manželé Bělonožníkoví Českou besedu jako předtančení a vystoupili s ní i při otevření Kulturního domu v Pěncíně. V květnu a červnu 1982 se hraje Když kapela začne hrát a soubor se zúčastní krajské přehlídky ve Frýdlantě. Marta Bělonožníková byla odměněna za svůj pěkný herecký výkon. Dne 2. září 1982 zemřel režisér souboru Jar. Jirásko. V režii Marty Bělonožníkové soubor uvedl velmi pěknou hru M. Stonise – Sem padají hvězdy a v lednu 1983 se připravovala pohádka Sůl nad zlato.

Odbor Národní jednoty severočeské

je zmiňován koncem 19. století, o jeho působení v obci jsem bližší zprávy nenašel.

Tělocvičná jednota Sokol

byla založena v obci až v r. 1913 a od svého vzniku vyvíjela bohatou, jak tělovýchovnou tak kulturní a společenskou činnost. Důvodem tak pozdního založení asi bylo, že Vlastibořice byly

farní obcí a fara založení Sokola jistě nepodporovala, spíše brzdila. V nedaleké obci Újezdě u Svijan byla jednota založena již r. 1892.

Při založení jednoty přihlásilo se za členy 69 mužů a 13 žen, celkem 82 členů. Cvičilo se na sále „U Šulců“. Členstvo se rekrutovalo nejen z Vlastibořic a jejich osad, ale i z osad sousedních obcí Kamení, Soběslavice, i v menší míře z dalších okolních obcí. Ve svém vývoji zastihly jednotu doby, kdy stála značně na výši, i doby kdy její činnost ochabovala. Největší překážkou jejího rozvoje bylo, že nemohla si postavití samostatný stánek k rozvinutí svého tělocvičného a kulturního působení. Přes to však, jak je zřejmo ze zpráv o obci, škole a jiných korporacích, zúčastnila se téměř každého kulturního i veřejného vystoupení v obci i okolí a větších podniků okresních i krajových, majících celonárodní význam. Rovněž každoročně pořádá Sokol řadu vlastních podniků a účastnil se podniků okrskových. Posledně byl zařazen do IV. okrsku sokolské župy Ještědské a na čas byly Vlastibořice i středem okrsku v době, kdy bratr Josef Kvaček byl starostou okrsku. Župní i krajové podniky oběsílala jednota vždy dosti početně, rovněž i Vsesokolské slety v Praze. V r. 1915 době I. světové války byl po prvé rozpuštěn, neboť činnost Sokola nemohla být k prospěchu rakousko uherské monarchie a v této době měl 74 mužů a 13 žen, celkem 87 členů. Po I. světové válce nedosáhl toho počtu členů, jako měl před válkou, ježto se v okolí založilo několik nových jednot sokolských, kamž přestoupila řada vzdálenějších členů. Kromě toho byly v místě některé nesrovnalosti, které rušivě zasahovaly i do života sokolského a dosti dlouho se vlekly. Jednota měla roku

1919	29 mužů, 5 žen
1920	41 mužů, 7 žen
1921	42 mužů, 7 žen
1922	78 mužů, 20 žen
1926	74 mužů, 18 žen
1928	59 mužů, 12 žen
1930	47 mužů, 12 žen
1933	39 mužů, 9 žen
1939	34 mužů, 12 žen
1940	45 mužů, 9 žen

Roku 1941 byla jednota po druhé rozpuštěna nacisty.

Autorem dalších výpisů ze sokolské kroniky je p. Oldřich Anděl:

Po osvobození v roce 1945 Sokol počal opět pracovat. Činovníci zvolení na valné hromadě 19. 7. 1945: Starosta – A. Kaše, mís-

tostarosta – Jos. Melichar, jednatel Jos. Lauryn, vzdělavatel – Jos. Kvaček, pokladník – Jan Šulc, náčelník Jar. Louda, náčelnice Jarmila Nýdrlová, Bož. Helebrantová, matrikář – Mil. Thoř, knihovník – Jos. Bernard, Jos. Tomášek, zdravotník – Jar. Bulíř, hospodář – Boh. Švára, zástupci do župy – Jos. Kubáček, Jos. Kvaček, A. Kaše, revizoři účtů – Jos. Kubáček, Václav Mareš. Konstatováno, že z původních 82 členů při založení jednoty v r. 1913 zůstalo deset členů. Pravidelně cvičily ženy, dorostenky a žáci na sále i na školním hřišti.

1946 – je vybírána daň: člen 30, dorost 12, žactvo 6 Kč k úhradě nákladů všesokolského sletu. Br. starosta kriticky hodnotí činnost některých bratrů a povzbuzuje členstvo slovy: „Konejme všichni poctivě svoji práci.“ Sepsán inventář divadelních rekvizit a zařízení jeviště.

1947 – Okrskový starosta br. Kvaček oznamuje, že bylo jednotě přiřčeno konání okrskového sletu na den 8. června 1947. Pozemek pro cvičiště poskytl Stan. Melichar za čp. 2 (není snadné v obci nalézt pozemek na rovině), zajištění sletu si vyžádalo mnoho úsilí. Hodnocení sletu br. starostou: „Autobus přivezl 70 cvičenců z Jenišovic, přijíždějí z Příšovic, Ohrazenic. Od 8 do 11 hodin probíhá secvičování, členstvo odchází do šaten ve škole. Ve 13,30 začíná řazení průvodu na silnici k Pěncínu. Přichází i hasičský sbor z Jiviny a další hosté. Ve 14 hod. vyjde průvod, v čele náčelník Jar. Louda. Státní vlajku nese dorostenec Mir. Hajlek, čestnou stráž tvoří dva dorostenci a čtyři dorostenky. Za ní skupina dětí v národních krojích. Uprostřed průvodu kapela a za ní prapor jenišovické jednoty a zástupci župního předsednictva se starostou Faturem. Z tribuny vítá účastníky proslovem jménem MNV Jar. Jiránek, pak starosta místní jednoty A. Kaše a okrskový starosta Jos. Kvaček. Na seřadišti začíná nástup žactva a dalších cvičenců, následují cvičení prostná i cvičení na nářadí. Program trvá až do 17 hodin, poslední vystupují ženy.“

Ve své zprávě o okrskovém cvičení píše A. Kaše: Kéž by náš slet vedle materiálního zisku přinesl i užitek morální. A dále píše, že je ještě mnoho mladých mužů a žen, kteří stojí mimo sokolské řady a těch, kteří jsou sice matrikovými členy, ale nezúčastňují se cvičení. Končí přáním, aby rodiče viděli v Sokole nejen tělocvik, ale i výchovu a posílali do tělocvičny nejen svoje děti – školáky, ale i dospělé syny a dcery.

Dále je podrobně uvedeno vyúčtování sletu, který příjmy 65 043 Kč a vydáním 32 601 Kč skončil ziskem 32 442 Kč. (Bylo to patrně poslední sokolské cvičení, resp. velká společenská akce v obci.)

1948 – Počátkem roku proběhly volby, ve složení funkcionářů se mnoho nezměnilo. Koncem února sehrána dramatickým odborem hra Olgy Scheinpflugové „Okénko“ za režie M. Kašové.

1. 3. 48 jednáno o výstavbě sokolovny na pozemku Jos. Berana a Jos. Melichara. Odhadnutý náklad 700 000 Kč.

5. 4. 48 – Schůze akčního výboru TJ Sokol. Přčteny pokyny ze Sokolského věstníku o akčních výborech. Župě bude odeslán dopis, že není třeba „použití očištných prostředků“.

26. 4. 48 – Br. starosta nabádá všechny, kteří se zúčastní XI. sletu, aby se chovali ukázněně po cestě i při pobytu v Praze.

19. 8. 48 – účelem schůze je ustavení komise, která by posoudila případné provinění sokolských členů. Podle prohlášení náčelníka Jar. Loudy zachovali se účastníci sletu vůči vedení slušně. Místní akční výbor proti žádnému členu Sokola nezakročil.

4. 9. 48 – Starosta A. Kaše vzpomněl úmrtí T. G. Masaryka a E. Beneše a také nejstaršího člena Sokola br. Fr. Mlejnků.

14. 11. 48 – Župa žádá oznámení o výsledku čistky – u nás negativní. Konstatováno, že počet cvičenců se po XI. sletu radikálně zmenšil.

19. 12. 48 – Došel přípis jednotám, aby se nekonal valné hromady – až po reorganizaci vedení Sokola a vyjití nových stanov.

1949 – jen jeden zápis.

7. 3. 50 – Starosta A. Kaše žádá, aby byl zbaven funkce starosty, rezignace přijata. Na návrh Jar. Loudy byl za dlouholetou záslužnou činnost jmenován čestným starostou. Nová kandidátka schválena ve složení: starosta – Jar. Louda, náměstek – K. Porš, jednatel – M. Bulířová, náčelník – L. Kozderka, náčelnice – L. Adamová, vzdělavatel – R. Kvačková, hospodář – Bohumil Švára, zdravotník – B. Brožová, pokladník – Jan Šulc, členové výboru V. Mareš, Vlast. Jiránek.

1951 – usneseno uspořádat „Sokolský den“ a „pochod míru“.

1952 – kandidátka na nové činitele a funkcionáře jednoty musí být předložena místnímu akčnímu výboru NF. Uspořádána sokolská veselice. Dalších deset roků nejsou žádné zápisy o činnosti.

Jednota měla v roce

1945 62 mužů, 33 žen,

6 dorostenců, 22 dorostenek

1946, 58 mužů, 24 žen,

10 dorostenců, 16 dorostenek

1947, 59 mužů, 22 žen,

15 dorostenců, 21 dorostenek

1948, 57 mužů, 31 žen,

18 dorostenců, 20 dorostenek

13. 4. 62 – zápis o ustavující schůzi, přitomno 17 členů. Schůzi zahájil Jar. Louda, navržen nový výbor: předseda – Jar. Louda, jednatel – Jar. Pinkavová, hospodář – Vrat. Jisl, náčelník Jiří Sluka, náčelnice – Věra Duchková, vedoucí turistiky – Venuše Melicharová, vedoucí atletiky – Mir. Tomášek. V dalších schůzích výzvy ke členům, aby konečně začali cvičit.

1963 – konstatováno, že ve vsi se v tělovýchově těžko pracuje.

1964 – Jar. Louda pro mnoho jiných funkcí nemůže dále zastávat funkci starosty Sokola, novým předsedou Vrat. Jisl, tajemník Jar. Pinkavová, hospodář – Hana Beranová, metodik Jiří Sluka, Věra Švecová, revizní komise – Věra Sluková, Jar. Louda.

1966 – zvolen nový výbor, nikdo nechce přijmout žádnou funkci, předsedou Jar. Macounová.

1967 – necvičí ani muži ani žactvo, pouze devět žen.

1968 – projednána pomoc při dokončení hřiště.

1969 – kovová konstrukce pro hrazdu a kruhy na hřišti zbourána, sloužila 30 let.

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

1970 – zakoupené míče na kopanou a odbíjenou zničeny, diskuze o zdejší mládeži.

1971 – Jar. Macounová rezignuje na funkci předsedkyně, za ni Jana Glosová.

1972 – uskutečněn maškarní ples.

1974 – cvičí pouze ženy, muži ne, nácvik na spartakiádu.

1975 – spartakiáda, závody v běhu na lyžích, maškarní ples.

1976 – ženy cvičí pravidelně každou středu, muži každé druhé pondělí. Ustaven nový výbor: Kv. Lhoták – předseda, Mír. Tomášek – hospodář, St. Marešová – zdravotník, Jar. Pinkavová – tajemník, Lad. Kozderka – náčelník, Jar. Pinkavová – náčelnice.

1977 – uspořádán ples, lyžařské závody a táborák u chaty.

1978 – táborák v Sedlíštkách za přítomnosti 18 členů, schůze ve formě besedy.

1979 – cvičí muži, ženy i děti, ty za vedení J. Kubáta.

1980 – lyžařské závody, výlet na Hubertku, posvícenská zábava.

1981 – účast na úpravě hřbitova, maškarní ples, výlet na Šetřilovsko a do Prahy. Zde na str. 204 zápisy místní sokolské kroniky končí.

Jak vzniklo a pracovalo JZD Vlastibořice – M. Bulířová

Dne 3. ledna 1951 bylo založeno Jednotné zemědělské družstvo ve Vlastibořicích. V zemědělství byl nedostatek pracovních sil, po záboru v pohraničí a po odsunu Němců se stala situace kritickou, větší hospodářství zůstala bez pracovních sil. Do vesnice začaly jezdit brigády ze závodů. Národní výbor měl zajistit žné a celou sklizeň. V r. 1950 se začalo s prací ve skupinách a činily se přípravy na založení družstva. Po usilovném přesvědčování se přihlásilo 20 členů se 45 ha půdy. V přípravném výboru družstva byli: Marie Bulířová, Josef Beran, Jan Šulc, Stanislav Hanzl, Anna Reslová, Václav Starý a Růžena Kvačková. Družstvo mělo hospodařit podle I. typu, organizovaly se společné práce. Družstvo převzalo traktor 15 HP, který v té době byl přidělen Národním výborem. Později dostali další traktor ze Strojní traktorové stanice a mlátičku „šestadvacítku“. Bylo vyhlášeno sloučení stávajících družstev. Na př. kdo byl členem elektrářského družstva a do určené doby nepodal odhlášku, automaticky se stal členem JZD.

Po tomto sloučení se stav rozrostl na 55 členů. Dále se připravoval přechod na II. typ a prováděla se HTÚP (hospodářsko technická úprava půdy). Ve společných honech bylo tehdy 100 ha orné půdy a práci pomáhala zvládnout STS (strojní traktorová stanice), která měla silnější traktory. Na polích se pracovalo společně, ale živočišnou výrobu měl každý doma.

V r. 1952 adaptací stodoly zřízen společný vepřín (v čp. 27). Od 1. 4. 1953 se hospodařilo již podle III. typu, byl sveden dobytek, se stavbou kravína se započalo v listopadu 1954. Všichni musili chodit na brigády, pracovalo se o sobotách a nedělích, brigády zajišťovaly i polní práce.

V r. 1954 byla hodnota pracovní jednotky 7 Kčs, na naturálie se vydávalo 2 kg chlebového a 0,80 kg krmného obilí a 0,50 kg brambor. Dojivost byla 1075 litrů na krávu. V té době hospodařilo družstvo na 213 ha. Výsledky hospodaření nebyly dobré. Výše pracovní jednotky byla kolísavá, pracovalo se i za 5 Kčs a mnozí z družstva odešli a začali hospodařit soukromě. V r. 1955 se situace poněkud zlepšila, pracovní jednotka byla již 12 Kčs, naturální odměny byly sníženy až v r. 1961.

V r. 1959 přišli do družstva další lidi a JZD hospodařilo na výměře 293 ha. Do funkce předsedy nastoupil s. Tomáš. Stavěla se kolna

a dokončovala salaš. V r. 1960 se podmínky hospodaření zlepšily, byly upraveny ceny zemědělských výrobků, mechanizační prostředky byly předány družstvu, takže práci bylo možno lépe organizovat. Výroba se pozvolna zvyšovala, průměrný výnos obilovin byl 21q, pracovní jednotka v r. 1962 stoupla na 19 Kčs, nebyly však dostatečně dotovány fondy a proto v r. 1963 klesla odměna na 17 Kčs.

V r. 1966 do funkce předsedy družstva nastoupil s. Jiří Beksa, výroba dostala vzestupnou tendenci, odměny se pomalu zvyšovaly ale tak, že se vždy pamatovalo na dotaci všech fondů.

Dnes (v r. 1974) se hospodáři již ve velkých celcích, využívá se moderní mechanizace a technika a prohlubuje se specializace.

JZD Vlastibořice (převzato z kroniky střediskové obce Pěnčín)

Jednotné zemědělské družstvo bylo ve Vlastibořicích založeno v r. 1951. Začala výstavba nového kravína pro 100 kusů a v r. 1954 je dobytek sveden (104 kusy). V r. 1955/56 se na Jivíně vystavěla drůbežárna za 90 000 Kčs; v Kamení se stavěl kravín, ve Strážovicích pokusná stanice ovocnářská. V r. 1956/57 se na Sedlíštkách vybudovala kachní farma, v r. 1958 se ve Vlastibořicích staví salaš pro mladý skot a odchovna prasat. Za 10 let trvání má JZD základní prostředky v hodnotě 3 845 727 Kčs. První léta společného hospodaření provázela celá řada těžkostí. Výnosy na polích byly nízké, ale postupně si lidé přivykli novému způsobu práce a hodnota pracovní jednotky stoupla (v r. 1960–18 Kčs + naturálie). V r. 1962 bylo pracovníci v živočišné výrobě Marii Hartychové uděleno vyznamenání „Za vynikající práci“.

Předsedkyní JZD od r. 1951 do r. 1959 byla Marie BULÍŘOVÁ. Zastávala funkci předsedkyně VO KSČ, byla členkou OV KSČ a KV KSČ. Za dobrou práci v Krajském byru KSČ byla pozvána k prezidentu republiky. Od r. 1959 pracovala v JZD jako ekonomka. Dovedla s lidmi vždy otevřeně a srdečně promluvit, získat si jejich důvěru. Ve stranické práci uměla zaujmout své jasné stanovisko. K 9. květnu 1975 přijala vyznamenání „Za vynikající práci“. V současné době je členkou rady MNV v Pěnčíně a aktivně pracuje v občanském výboru ve Vlastibořicích.

10. února 1966 byl zvolen předsedou JZD Jiří BEKSA, který do té doby působil ve Václavcích. V r. 1970 obdržel za svou dlouholetou obětavou práci v JZD vyzna-

menání „Za zásluhy o výstavbu“. K 1. 1. 1975 byla sloučena okolní JZD v jeden celek – Jednotné zemědělské družstvo Vítězný únor Pěnčín, nositel vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“.

Několik čísel o hospodaření tohoto sloučeného družstva v r. 1989, nedlouho před jeho rozpadem (kronika obce Svijanský Újezd).

V roce 1989 hospodařilo družstvo na výměře 2464 ha zemědělské půdy, z toho 1972 ha půdy orné. Ve své hlavní činnosti, zemědělské prvovýrobě, vyprodukovalo výrobků a masa celkem za 70 720 tis Kčs (28 690 Kčs na 1 ha z. p.), výnosy obilovin činily 5,82 tun z hektaru.

Činnost družstva zajišťovalo v průměru 471 pracovníků, z toho 442 trvale činných s průměrnou odměnou 2941 Kčs měsíčně. Družstvo vytvořilo na 1 hektar z. p. 2018 Kčs zisku, spolu s dotacemi 2501 Kčs zdrojů.

Stav skotu 2311 ks, z toho 800 krav, užítkovost dojnic 3449 litrů, průměrná denní dojivost 9,45 litrů, do mlékárny v Příšovicích dodáno 2 889 050 litrů. Narodilo se 885 telat, Masnému průmyslu Liberec dodáno 806 t masa.

Stav prasat 3448 ks, z toho prasnic 281 ks, narodilo se 6095 selet, Masnému průmyslu v Jablonci dodáno 377 t vepřového masa. Přidružená výroba – celková tržba 15 401 132 Kčs, z toho:

- úsek umělých hmot, sítotisk 8 499 141 Kčs,
- úsek vakuovýroby Svijanský Újezd 2 467 040 Kčs,
- úsek dřevovýroby Soběslavice 1 941 714 Kčs,
- úsek manip. desek pro jesle a vyhřívacích podlážek pro selata Strážovice 1 100 000 Kčs,
- úsek Vlastibořice – výrobky pro Fotochemu Hradec Králové 1 015 000 Kčs,
- úsek kovovýroby (ženy z rostlinné výroby v době vegetačního klidu) 378 000 Kč.

V závodním stravování se stravovalo 74,7% členů z celkového počtu 722 členů. Obědy se rozbížely do všech provozů a co nejbližší k bydlištěm důchodců, člen zaplatil za oběd 5 Kčs.

Družstvo je vybaveno potřebnou moderní zemědělskou technikou, celkový výkon motorů traktorů je 4 000,9 kW, užítková hmotnost nákladních automobilů 163 tun. Využívána je i závlaha z Jizery, zejména pro pěstování zeleniny.

Se združstevněním zemědělství je spojena i jedna smutná stránka historie naší obce likvidace kulaků. Ve Vlastibořicích byl do této kategorie zařazen sedlák Arnošt TOMSA (n. 1920), Sedlišťka čp. 18, statek 29,5 ha, o který rázem přišel. Byl odsouzen k pokutě 20 000 Kčs a devíti měsícům odnětí svobody. Po návratu z trestu byl okamžitě povolán na vojenskou cvičení k pracovním jednotkám, kde strávil dalších šest měsíců v dolech v Ostravě a Handlové. S manželkou, ačkoli se z hlediska tehdejších zákonů ničím neprovinila, bylo zacházeno jako s člověkem, který pozbyl základních lidských práv. Zatím co byl manžel uvězněn, byla v měsíci únoru 1953 s jedním děckem sedmiměsíčním a jedním osmnáctiměsíčním, na otevřeném nákladním autě vystěhovávána do Bruntálu. Osobní majetek rodiny byl sepsán, větší část rozprodána v dražbě, na kterou měli přístup pouze členové místní organizace KSČ. Jména těch, kteří zabavené věci vykoupili, zůstala dlouhou dobu v paměti obce zachována, ale jak zní motto Paměti – Vox audita perit – pomíjí slyšený hlas.

Po převratném roce 1989 nastala v zemědělství zcela nová situace. Ze zákona vznikla družstvům povinnost vrátit vlastníkům, pokud o to požádají, pozemky a příslušný majetek který do družstva vnesli. Tím vyvstal vážný problém, kdo bude obdělávat pozemky v obci. Mnoho původních vlastníků již nežilo nebo byli

přestárlí, jejich dědicové sami hospodařit nechtěli, ani neměli čím. Tehdy vznikla myšlenka na založení akciové společnosti. K tomu došlo na ustavující valné hromadě 4. července 1993, nově vzniklá akciová společnost AGRO RUBÍN se sídlem ve Svijanském Újezdě převzala do obhospodařování prakticky veškerou půdu bývalého Jednotného zemědělského družstva v obci.

26. Přehled obyvatel jednotlivých domů v minulosti, seznam obytných domů a jejich vlastníků v r. 2000, abecední seznam obyvatel a vlastníků rekreačních objektů v r. 2000, č. p. 1–59

Přehled obyvatel navazuje na údaje kpt. 10 – Místopis obce v díle Josefa Škody. Seznam jsem sestavil z Knihy sepsání věřících osady Lastibořické L. P. 1858 a z Osadní knihy (čelednice) z r. 1885. Z důvodu úspory místa byl uspořádán heslovitě, tučným písmem odlišeny manželky a hned za nimi již standardním písmem jejich děti. Letopočet znamená rok narození (úmrtí), někteří se dospělého věku nedožili. Zkratka illeg. neb lapsa značí dítě nemanželské, cop sňatek, legit. – po sňatku dítě legitimováno.

Novější data až do konce století psaná kurzivou, byla sepsána paní Polákovou, sekretářkou obecního úřadu a mnou doplněna podle informací získaných od pamětníků a nejsou úplná ani zcela přesná. Údaje o vlastnictví domů v r. 2000 jsou v některých případech zastaralé. Za doplnění seznamu, které si vyžádalo značného úsilí, patří paní Polákové poděkování.

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

Obecní Zpravodaj vydala

© Obec Vlastibořice
v září 2016

Adresa redakce:

Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Redakce:

Ing. Martin Beksa
Pavel Svačina
Dušan Koutník
Mgr. Lucie Koutníková
Stanislav Bittner
Tomáš Vacek

Jazyková korektura:

Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce

© Zdeněk Mikula

Grafická úprava

© Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

— pokračování příště >>

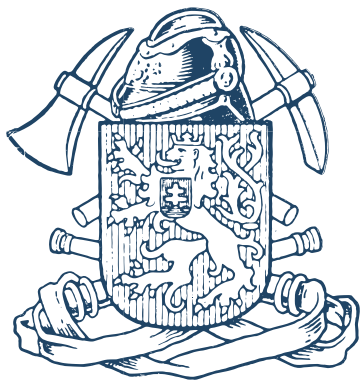
09

Hasiči informují

Dětská hasičská soutěž

Naši mladí hasiči se v sobotu 10. 9. 2016 zúčastnili hasičské soutěže v Soběslavicích. Na start jsme postavili dvě domácí družstva. První disciplínou byl pro děti požární útok a všech pět družstev, která se klání účastnila, zvládlo útok na jedničku. Na soutěž přijela družstva z Havlovic, Soběslavic A, B a z Vlastibořic A, B. Po útocích přijeli dobrovolní hasiči z Turnova, aby nám předvedli svou hasičskou techniku. Poté následovaly soutěže hasičských dovedností, jako je zapojování hadic, stříkání na cíl a podobně. Největší úspěch u dětí měla pěna, kterou pro ně hasiči z Turnova vyrobili. Myslím si, že děti byly s výsledky velice spokojené, a že si sobotní odpoledne s letními teplotami pěkně užily. Závěrem chci poděkovat rodičům, kteří nám na těchto akcích pomáhají.

Standa Bittner

10

Sokol Vlastibořice

Nohejbalové turnaje smíšených trojic

Radimovice

Poprvé jsme se jako nohejbalový oddíl pod hlavičkou Sokola Vlastibořice 5. 7. 2016 zúčastnili tradičního turnaje smíšených trojic v Radimovicích. Podmínkou účasti bylo, že v družstvu musí být zastoupena alespoň jedna žena, dívka, což se nám díky Martině podařilo splnit. Turnaj se konal ve sportovním areálu v Radimovicích a zastoupeno bylo celkem osm družstev. Atmosféra a organizace byly skutečně skvělé, nikdo nikam nespíchal. Hrál se systémem každý s každým a tak na nás čekalo celkem sedm zápasů. Všechny jsme postupně bez ztráty jediného setu vyhráli. Turnaj se nám tak díky dobré hře podařilo vyhrát a Martina byla navíc vyhlášena nejlepší smečačkou. Dalšími hráči do trojky byli Lukáš a Martin.

Ohrazenice

Dne 18. 6. 2016 se nohejbalový oddíl Sokola Vlastibořice zúčastnil v Ohrazenicích turnaje trojic, kde jsme již tradičním účastníkem. A jak se někdy stává, bylo po příjezdu na místo konání akce vše jinak. Vzhledem k velkému počtu na poslední chvíli odhlášených družstev jsme nakonec hráli s profíky (až na jednu výjimku). Ze skupiny jsme postoupili jako čtvrtí, ale další souboj o postup byl už nad naše síly. Celkově jsme tak skončili na 5. až 8. místě z jedenácti družstev. Nohejbalový oddíl zastupovali Martina, Martin a Lukáš.

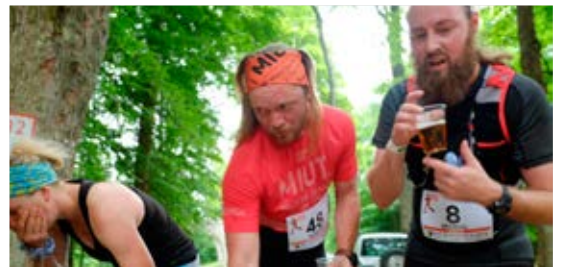
Za nohejbalový oddíl Martin Čížmár

Nohejbalové turnaje
smíšených trojic

Dětská hasičská soutěž

Okolo Vlasti 2016

